

hans Parti skal nok faa at se, at Lærerstandens vil vide efter Fortjeneste at vurdere de uimelige Nedsækninger, det her drejer sig om.

Dernæst vil jeg gerne sige, at naar jeg nu tilfældigvis paa een Gang er Medlem af dette høje Ting og Leder af en Institution, saa finder jeg, at det er i sin gode Orden, at jeg, naar jeg anser et Forslag vedrørende denne Institution for ubegrundet, søger at oplyse det høje Ting derom. Og jeg kan se af Betænkningen, at der er andre ærede Medlemmer, der paa tilsvarende Omraader har handlet ligesom jeg; thi i Betænkningen Sp. 773—74 staar en Bemærkning om, at Udvalget tiltræder den i Ministeriets Skrivelse Bet. Nr. 137 foreslaaede Ændring, hvorefter Nedsættelsen — det drejer sig om Friskolelærernes Uddannelse — kun bliver 300 Kr., og Tekstanmærkningen opretholdes. Jeg ved ikke, hvem det er, der har foranlediget denne Skaansomhed overfor Friskolerne, som glæder mig personlig, men jeg kunde tænke mig, at det var det ærede Medlem, den sidste Tordentaler, der har Æren af det.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har jo ogsaa sin lille Kæphest at ride. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen bemærkede, at da man skulde til at drøfte det specielle Emne, som nu staar det ærede Medlems Hjerte nærmest, var han meget mere øm, end han i Almindelighed var. Det er menneskeligt, jeg skal ikke rette nogen Bebrejdelse mod ham derfor, men det kunde maaske være rigtigt samtidig at sige til ham, at saa maa han ogsaa finde sig i, at andre forsvarer, hvad de har kært; hvad der er Ret for den ene, skal ogsaa være Ret for den anden.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem kunde ikke finde, at der var noget egentligt Princip i de socialdemokratiske Ændringsforslag, idet vi gik med til Nedsækninger for Universitetet og Polyteknisk Læreranstalt, de egentlige akademiske Undervisningsanstalter, medens vi modsatte os de foreslaaede Nedsækninger ved Lærerskolen. Jeg skal hertil sige, at vi har i Finansudvalget og for øvrigt ogsaa her i Dag gjort gældende, at vi ikke uden videre turde tage Ansvaret for alle de af Ministeren stillede Forslag, selv om vi er gaaet med til dem. Vi maa overlade det til Ministeren at tage Ansvaret, fordi vi ikke kan bedømme, om Nedsættelserne kan foretages, uden at de paagældende Instituti-

oner lider Skade derved. Vi har villet give Udtryk for, at vi kun vilde være med til at afholde de Udgifter, der var strengt nødvendige, og kun Ministeren og hans Embedsmænd har paa det paagældende Tidspunkt kunnet skønne over, om de foreslaaede Nedsættelser var forsvarlige eller ikke. Men overfor Lærerskolen har Forholdet været det, at vi har skønnet, at de foreslaaede Nedsættelser var ganske vilkaarlige. Og da vi i Finansudvalget bad om en Begrundelse og spurgte om, hvilke Kursus der skulde helt eller delvis udgaa, viste det sig, at Ministeren endnu slet ikke havde overvejet Spørgsmaalet. Og Resultatet er da ogsaa blevet, at Ministeren har taget sine Ændringsforslag tilbage, de udgaa til tredje Behandling.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 552, Understøttelse til Seminarieelever, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at Forholdet er det, at der nu findes langt flere Seminarieelever end for 3—4—5 Aar siden, og derfor bliver de Beløb, der stilles til de enkelte Elevers Raadighed, selvfølgelig ogsaa mindre.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der udtalte sin Betænkelse ved at gaa med til Ændringsforslagene Nr. 619, 622, 666 og 667, skal jeg sige, at disse Ændringsforslag, som vi har tiltraadt i Udvalget, staar for den højtærede Ministers Regning, vi kan som nævnt ikke fuldt ud overse Rækkevidden af dem, men vi maa stole paa Ministerens Tilsagn om, at der ikke sker de paagældende Institutioner nogen Skade. For øvrigt kan man paa den givne Foranledning tage Spørgsmaalene op til nærmere Drøftelse mellem anden og tredje Behandling.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Der blev sagt, at hans Nedsækingsforslag ikke paa nogen Maade var Udtryk hverken for nogen Lærer- eller Kulturfjendtlighed, men en bydende Nødvendighed, og, fjøede han til, naar en eller anden føler sig rent personlig ilde berørt af de paagældende Nedsækingsforslag og klager, er det forstaaeligt, men der er ikke noget at gøre ved det. I visse Tilfælde har der dog været noget at gøre. I det Tilfælde, man er Minister, kan man overfor et Nedsækingsforslag stille Forslag om, at det skal udgaa, og at der skal finde en Forhøjelse Sted. Det kan altsaa ske, naar det er et Spørgsmaal, der i ganske særlig Grad har Ministerens Interesse. Men saa maa Ministeren ogsaa kunne gribe i sin egen Barm og forstaa, at vi andre mod-